

og skolefritidsordningerne, hvor børnene tilbringer en væsentlig del af deres tid.

Spørgsmålet er, om vi til trods for den stigende anvendelse af fritidsordninger af pasningsmæssige årsager blot har bygget videre på etablerede institutionsstrukturer og faglige traditioner uden at tænke på, hvordan vi skaber institutioner, der udfordrer elevernes nysgerrighed og giver dem lyst til at beskæftige sig med noget, der udvikler dem, samtidig med at børnene også får tid til at lege og mulighed for ro omkring sig.

I CD ønsker vi på længere sigt, at skolernes skolefritidsordninger nedlægges, og man i stedet omdanner skoler og skolefritidsordninger til dynamiske heldagskulturcentre, hvor det naturligvis er frivilligt at deltage i eftermiddagens tilbud. Det forudsætter et tæt samarbejde mellem forældre og elever, men vi forestiller os, at skolen som lokalt kulturcenter vil kunne tilbyde fritidsaktiviteter, hvor det vil være naturligt for skolen at samarbejde med idrætshallen, det lokale bibliotek, erhvervslivet, indvandrerorganisationer, spejdere og andre, som hver især vil kunne bidrage til, at eleverne får en god og sammenhængende hverdag.

Vi vil gerne bruge penge på at sætte en udvikling i gang, der øger elevernes trivsel og udbyttet af undervisningen, ved at der gives bedre tid og dermed kompenseres for noget af den tabte undervisningstid, som folkeskolen har mistet over en lang årrække. Undervisningsmetoder og organisationsformer skal naturligvis være fleksible, for at man bedre kan tilrettelægge en undervisning, der sætter den enkelte elev i centrum inden for rammerne af fællesskabet og således i videst muligt omfang bygger på den enkelte elevs forudsætninger og potentiale.

Der er altså nok at anvende pengene på: udviklingen af folkeskolen som kulturcenter, forbedring af elevernes skolemiljø og modernisering af skolens fysiske rammer. De to sidstnævnte områder hænger tæt sammen med en udvikling af helhedsskolen, og det er for CD mere visionære og nødvendige forslag end det, vi debatterer her i dag.

Beslutningsforslaget går ud på, at friskolernes og privatskolernes skolefritidsordninger skal tilføres flere penge. Jeg har forståelse for, at budgettet godt kan være stramt med den nuværende tilskudsordning, men omvendt er 37,2 mio. kr. årlig også mange penge at skulle bruge på det her forholdsvis lille område.

Hvor pengene skal komme fra, må vi have på det rene i CD, før vi kan stemme for beslutningsforslaget, og som sagt er det et forslag, som vi ikke selv vil prioritere af de grunde, jeg her har nævnt.

Marianne Stentebjerg (RV):

Det Radikale Venstre ser ikke uden sympati på det grundlæggende indhold i det her fremsatte forslag, og vi er enige i, at den store forskel, der i gennemsnit er på tilskud til den kommunale, henholdsvis private SFO, kan have stor betydning for, hvilken kvalitet børnene kommer til at opleve. Det skal dog samtidig påpeges, at den store forskel efter vores opfattelse langt hen ad vejen er et kommunalt ansvar.

Det er ganske få kommuner, der som eksempelvis Odense, overhovedet yder nogen form for tilskud til friskolernes skolefritidsordning. Der ved opnår de fleste kommuner en simpel, men urimelig stor besparelse på pasningsudgifterne til de børn, der ikke er omfattet af den kommunale skolefritidsordning.

Faktum er jo, at eksisterende de private SFO'er ikke ville det være kommunernes opgave at skaffe de manglende pladser. På den baggrund er det ikke rimeligt, at så mange kommuner smyger sig udenom uden at yde tilskud til de private skolefritidsordninger.

Hvad angår det foreliggende forslag, er vi i Det Radikale Venstre bestemt parate til at drøfte løsningsmulighederne i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger. Det forudsætter dog som minimum, at forslagsstillerne kan anvise en acceptabel finansiering af de merudgifter, de selv anslår der vil være forbundet med en vedtagelse af forslaget.

Det er ikke tilfældet på nuværende tidspunkt med det fremsatte beslutningsforslag, og Det Radikale Venstre kan derfor ikke støtte forslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Hvis man som samfund vælger at give rum for frie skoler, og hvis man som samfund vælger at give tilskud til disse frie skole – og det støtter Enhedslisten – er det jo også naturligt, at man giver disse skoler mulighed for at organisere SFO, når det nu er blevet det nuværende pasningstilbud. Det må også i forlængelse heraf være naturligt, at det offentlige giver tilskud til SFO.

Derfor kan vi sagtens have sympati for det forslag, som vi drøfter, om øget tilskud til de frie skolers SFO'er. Men med kronerne følger natur-